

Pondelok 12. marca 2018

Piesne: ES č. 385, 492

Text: L 14, 25 – 35

„25Raz išli s Ním veľké zástupy; On sa obrátil a povedal im: 26Kto prichádza ku mne a nemá v nenávisti otca i matku i ženu i deti i bratov i sestry, áno, i vlastnú dušu, nemôže mi byť učeníkom. 27Kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže mi byť učeníkom. 28Lebo keď niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nezasadne a nespočíta náklad, či má z čoho dostaviť? 29Aby sa mu potom, keď položil základ, a nemohol dostaviť, nezačali všetci, ktorí to vidia, posmievať 30a hovoriť: Tento človek začal stavať, a nemohol dostaviť. 31Alebo keď kráľ má tiahnuť do boja proti inému kráľovi, aby sa zrazil s ním, či si najprv nezasadne, aby sa poradil, či sa s desiatimi tisícami môže postaviť proti tomu, ktorý s dvadsiatimi tisícami tiahne proti nemu? 32Ak sa nemôže, vyšle k nemu posolstvo, keď je ešte ďaleko, a vyžiada si podmienky mieru. 33A tak nikto z vás nemôže mi byť učeníkom, ak sa nezriekne všetkého, čo má. 34Sol' je dobrá, ale ak aj sol' stratí chuť, čím ju osolíme? 35Ani do zeme, ani do hnoja sa nehodí, ale ju vyhodí. Kto má uši na počúvanie, nech počuje!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Začali sme v Božom mene nový týždeň. Sú tu nové povinnosti; pracovné, rodinné i osobné. Prajeme si, aby udalosti dnešného dňa boli nesené v Božom duchu, aby sa pri všetkom, čo budeme konať, diala Božia vôľa. Chceme sa dokázať ako nasledovníci Pána Ježiša Krista. Uvedomujeme si však, že Jeho požiadavky sú ťažké, niekedy priam nespĺniteľné. Žijeme v rodine a príbuzenské vzťahy sú nám najmilšie a najdrahšie. Tak by to malo byť. Rodičia, deti, súrodenci či starí rodičia pre nás mnoho znamenajú. Pán Ježiš tieto vzťahy hodnotí hlboko a chráni ich Božím slovom. A predsa žiada, aby sme Jeho nadovšetko milovali a pre Neho sa dokázali vzdať všetkého, čo nám prirástlo k srdcu a je nám vzácne. V krízových situáciách, keď sa treba správne rozhodnúť, podliehame slabosti a začneme kalkulovať, na ktorú stranu sa máme prikloniť. Ale Pánove slová sú veľmi jasné: Ak chceš ísť za mnou, uč sa odo mňa a zober svoj kríž, lebo „kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže mi byť učeníkom“ (v. 27). On nás povzbudzuje na tejto ceste: Som hodný toho, aby si sa pre mňa vzdal rôznych vecí, dokonca i vzťahov, ba i seba samého, lebo som za teba zaplatil drahé výkupné, obetoval svoj život. Apoštol o tom vyznáva: „V Ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti“ (Ef 1, 7). Už pri Krste svätom sme sa stali Jeho vlastníctvom. Túto výsadu, patriť Jemu, vezmeme vážne a zodpovedne. Človek, ktorý chce stavať vežu, si najprv spočíta náklady, aby mohol stavbu dokončiť. Ani kresťan

nemôže v polovici svojho nasledovania Krista opustiť. „Kto vytrvá až do konca, bude spasený.“ (Mt 24, 13) Nech je On pre nás i v dnešný deň tým drahým pokladom, o ktorom tak radi spievame v známej piesni: Ježiši, drahý poklad môj (ES 453). Pre Neho buďme ochotní niesť svoj kríž, trpieť a nasledovať Ho do konca. Aby aj pri nás platilo: „Vy ste soľ zeme“ (Mt 5, 13). „Majme teda v sebe soľ a žime spolu v pokoji.“ (Mk 9, 50) Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, milostivý Bože, za dar spasenia v Pánovi Ježišovi Kristovi. Jeho cesta utrpenia a kríža je nám uistením o Tvojej láske k nám – padlému stvoreniu. Nauč nás, aby sme Ťa milovali plnosťou srdca, a tak Ťa nasledovali. Amen.

Mgr. Zuzana Peťkovská, evanjelická a. v. duchovná na dôchodku, Trenčianske Stankovce